

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

www.angp-hb.co.za

info@angp.co.za

“כל העושה חטא גם פושע בתורה הוא, והחטא הוא פשוע בתורה.
וידעתם כי הוא נגלה לשאת את חטאינו, ואין בו חטא.
כל העומד בו לא יחטא. כל החוטא לא ראהו, גם לא ידעו.
בני, אל יתעה אתכם איש: העושה צדקה צדיק הוא, כאשר הוא צדיק.
והעושה חטא מן השטן הוא, כי השטן חטא מראש.
לזאת נגלה בן האלהים: להפר את פעולות השטן. כל הנולד מאלהים לא יחטא,
כי זרעו בו יקום ולא יוכל לחטוא, כי מאלהים נולד.
ונודעו בזאת בני האלהים ובני השטן: כל איש אשר לא יעשה צדקה איננו מאלהים,
וכן כל אשר לא יאהב את אחיו”.

הראשונה ליוחנן ג': 10 – 4.

Copyright ANGP

אתם" (יוחנן י"ד: 4 – 1). "ככתוב: אשר עין לא ראתה, ואוזן לא שמעה, ולא עלה על לב אנוש, את אשר הכין האלהים לאוהביו" (ראשונה אל הקורינתיים א': 9). אין עלי אדמות שפה בעזרתה ניתן להסביר או לתאר את זוהר העיר השמימית שהוכנה למען ההולכים בעקבות אדונינו ישוע המשיח בעולם הזה. במקום שלד נוראי (המוות), מלאך אלהים נראה בתמונה האחרונה. הוא מחכה להוביל את הנפש הטהורה והנצדקת בדרכה לאלהים. הרוח והנפש משתחררות מכבלי הגוף בן התמותה ועולות דרך שערי השמים הפתוחים אל ישוע האוהב שמת על הצלב למען אותו אדם. ברכת שלום מלאת שמחה מצפה לו בנוכחות אלהים, בדברי השבח של אדונו: "כן העבד הטוב והנאמן! בוא אל שמחת אדוניך" (מתי כ"ה: 21). לשטן אין עוד שליטה על מאמין זה. "ויהי כאשר מת האביון, ויובל על-ידי המלאכים אל חיק אברהם" (לוקס ט"ז: 22). "ואשמע קול מן השמים מדבר אלי: כתוב: אשרי המתים אשר ימותו באדון! אמנם כן, אמר הרוח; למען ינחו מעמלם ומעשיהם הלך ילכו אחריהם" (חזון יוחנן י"ד: 13).

אזהרה אחרונה

קורא יקר, הלואי ואלהים יסייע בידך לתת את לבבך לאחד שאוהב אותך. הוא מדבר אליך עתה ואומר: "שוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך" (דברים ל': 2). תן לישוע את לבבך היגע, הכואב והמאוכזב והוא יעניק לך לב חדש ויחדש את דעתך. אל תלך שולל אחרי ליבך העקוב ואל תלך בעקבות תאוותי, משום ש"מתוך לב האדם יוצאות המחשבות הרעות" (מרקוס ז': 21). פנה מחטאיך ודבק בצדקה "כי שכר החטא הוא המוות, ומתנת חסד אלהים היא חיי העולם במשיח ישוע אדונינו" (אל הרומיים ו': 23).

אתה שמסרת חיך לאלהים, "החזק בתכונת הדברים הבריאים אשר שמעת ממנו, באמונה ובאהבה אשר במשיח ישוע" (השניה לטימותיוס א': 13). מאותה סיבה כתב שאול השליח בשניה לטימותיוס א', 12: "כי יודע אנוכי במי האמנתי, ומובטח אנוכי כי היכולת לו לשמור את פקדוני עד היום ההוא". בנה עצמך באמונה באלהים, התפלל בכוח רוח הקודש, שמור את נפשך באהבת אלהים בעוד עיניך נשואות אל ישוע – הדרך, האמת והחיים – אדוננו שיבוא במהרה לאסוף את ילדיו – "מלך המלכים ואדוני האדונים" (ראשונה לטימותיוס ו': 15).

"ולאשר יכול לשמרכם בבלי מכשול ולהעמיד אתכם בששון תמימים לפני כבודו, לאלהים אשר לו לבדו החכמה, המושיע אותנו, לו הכבוד והגדולה והעוז והממשלה מעתה ולעולמי עד אמן" (אגרת יהודה 25, 24).

10. שיבה מפוארת לחיק אלהים

כיכר הלחם והדגים מציינים שהאיש הזה חי בפרישות ובריסון עצמי. הוא אינו הורס את חייו על-ידי משקאות חריפים או על-ידי אכילת מזון טמא (מעשי השליחים ט"ז: 20). הוא אינו מבזבז את כספו ומשחית את גופו (שהוא היכל אלהים) על-ידי לעיסה או עישון של טבק, אינו מתמכר לסמים ואינו משתמש בתרופות מזיקות. תחת זאת, ניוון אדם זה ממזון מבריא, נקי ומזין. לבו הפך לבית תפילה. הוא משתתף בקביעות באסיפות הקהילה, בכל מזג-אוויר ובכל המצבים. הוא אוהב להתפלל, בין אם במסגרת הקהילה, בחברת משפחתו, או בחדרו שלו, שכן יודע הוא שהמשיחי אינו יכול להתפתח ללא התחברות עם אלהים בתפילה.

הספר הפתוח מצייין את העובדה שכתבי הקודש הם ספר פתוח עבורו. הוא הוגה בספר זה יומם ולילה ומוצא בו חכמה וכוח, חיים ואור ואין-ספור אוצרות נוספים. כתבי הקודש הם בר לרגליו, וחרב שבעזרתה מביס הוא את השטן. זה מזונה הרוחני היומיומי של נפשו, מים המרוזים את צמאונו, מי רחצה בהם הוא נשטף ומטהר, ומראה המשקפת לעיניו את בבואת עצמו.

משיחי זה אוהב לשאת את צלבו, משום שידע הוא כי אין גמול ללא הצלב. הוא יודע כי קם לתחיה עם המשיח וכי קיבל חיים חדשים. הוא מכין את לבבו לדברים האלהיים שבשמים וממקד את מחשבתו בדברי השמיים, לא בדברי העולם (קולוסים ג': 2 – 1). משיחי זה נכון לפגוש את אלהים. הוא כעץ שתול על פלגי מים אשר נותן את פריו בעיתו (תהילים א': 3); הוא כזמורה בגפן האמיתית הנושאת פרי רב. אין הוא יודע פחד מוות מהו משום שאהבתו השלמה של אלהים אותה קיבל דרך רוח הקודש ממלאת את לבבו על כל גדותיו.

התמונה העשירית

ישוע אמר: "אנוכי התקומה והחיים. המאמין בי יחיה גם כי ימות, וכל החי אשר יאמין בי לא ימות לעולם" (יוחנן י"א: 26, 25). "השומע דברי ומאמין לשולחי יש לו חיי עולמים, ולא יבוא במשפט, כי עבר ממוות לחיים" (יוחנן ה': 24). המשיחי אינו מתירא מן המוות כי "בולע המוות לנצח". הנצחון הינו מושלם. "איה עוקצך, המוות? איה, שאול, נצחונך? אבל תודות לאלהים, אשר נתן לנו הנצחון על-ידי אדונינו ישוע המשיח!" (ראשונה לקורינתיים ט"ז: 57 – 54).

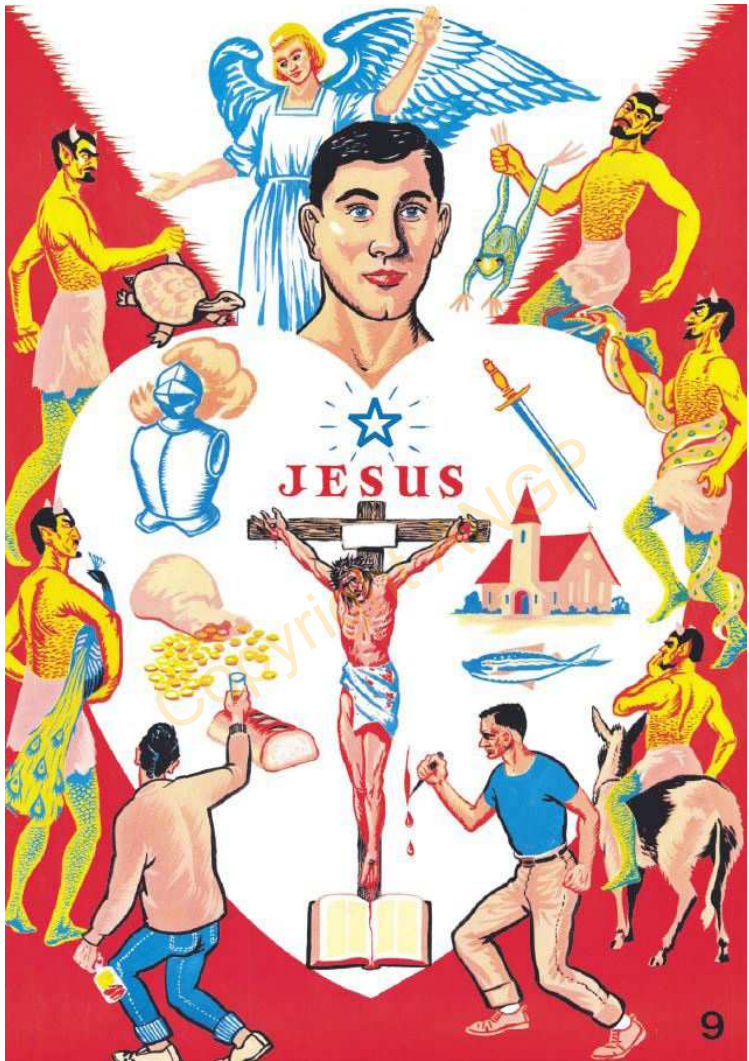
אדם שחי והתהלך עם אלהים אינו ירא מפני המוות בבוא שעתו לעבור מן העולם, הוא הולך בשמחה, כפי שמתאר זאת שאול השליח: "נפשי אֶתָה להפטר ולהיות עם המשיח, כי זה המובחר". (אל הפיליפיים א': 23). המשיחי משתוקק לראות את פניו של ישוע שמת בעדו ושילם את מחיר חטאיו על הצלב. רוח הקודש אף מזכיר לו את דברי ישוע: "אל יבהל לבבכם. האמינו באלהים ובי האמינו. בבית אבי מעונות רבים ... אשוב ולקחתי אתכם אלי, למען באשר אהיה שם תהיו גם

נמר אנו רואים עתה חמור, משום שלעיתים מופיע החטא בצורה מוסווית או תחת שם שונה, אך המשיחי העומד על המשמר מגלה את החטא אף בבואו בשם הדת או כמלאך אור, משום שדבר אלהים ורוח הקודש מדריכים אותו לאמת. עוד אנו רואים אדם המחזיק בידו האחת כוס מלאה יין, כשהוא רוקד סביב המשיחי ומנסה לפתותו בתענוגות הכזב של העולם. אולם, לדבר זה אין כל השפעה על המשיחי המסודר, משום שהוא מת עם המשיח בכל הנוגע לחטא ולתאוות גשמיות. האדם השני המופיע בתמונה דוקר את המשיחי בפגיגון. דברי לעג, השמצות, דברי רכילות, ואיומים בשמעים מפי הלא־נושעים, ולעיתים כה קרובות מה"נוצרים" וה"דתיים" בשם בלבד, הדוקרים ללא הרף את לב המאמין האמיתי. אך הוא אינו מקשיב לדבריהם ומתעניין רק בדברי אלהים. הוא זוכר את דבריו של ישוע: "אשריכם אם יחרפו וירדפו אתכם, וידברו בשקר עליכם כל רע בעבורי. שמחו וגילו, כי שכרכם רב בשמים" (מתי ה': 11, 12).

טבענו החוטא והשטן מתאמצים ללא הרף בכל כוחם להפריד את המשיחי מאהבת אלהים. אך המשיחי יכול לומר בשמחה ובבטחון גדולים: "מי יפרידנו מאהבת המשיח? הצרה או מצוקה, או משטמה או רעב, אם עריה או סכנה או חרב? ... אבל בכל אלה גברנו מאד על־ידי האוהב אותנו" (אל הרומים ח': 37, 35). לאחר שלבש את כל כלי נשק האלהים מסוגל המאמין האמיתי להתנגד להתקפות השטן בבוא היום הרע, ולאחר שנלחם עד הסוף, להוסיף ולהחזיק בעמדתו דרך ישוע המשיח, אשר גבר על כל סוגי הפיתויים והנסיונות, למען דרכו נזכה בנצחון ונקבל כתר תהילה שלא יאבד לעולם את זוהרו (אל האפסוסים ו': 18 – 10, ראשונה לפטרוס ה': 4).

כוכב מצפוננו בהיר ומבהיק. לבו מלא ברוח הקודש ובאמונה. המלאך, המסמל את דבר אלהים, מזכיר לו את ההבטחות העשירות שניתנו לאלה המנצחים, והמחזיקים מעמד עד הקץ. "המנצח לו אתן לאכול מעץ החיים אשר בתוך גן עדן לאלהים". "המנצח לא ינצח במוות השני". "המנצח אאכילנו מן המן הגנוז, ונתתי לו אבן לבנה. ועל האבן מפותח שם חדש אשר לא ידענו איש זולתי המקבל". "והמנצח ושומר את מעשי עד עת קץ, אתן לו שלטון על הגויים. ורעם בשבט ברזל, ככלי יוצר יונפצו, כאשר קיבלתי גם אנוכי מאבי. ונתתי לו כוכב השחר". "המנצח ילבש בגדים לבנים, ולא אמחה את שמו מספר החיים, ואודה שמו לפני אבי ולפני מלאכיו". "המנצח אתנו לעמוד בהיכל אלהי, ולא יצא עוד החוצה", "המנצח אתנו לשבת איתי על כסאי כאשר ניצחתי גם אנוכי ואשב את אבי על כסאו". (התגלות ב': 26, 17, 11, 7; ג': 21, 12, 5).

ארנק הכסף הפתוח מראה שאיש זה לא הקדיש רק את לבבו לאלהים אלא אף את כספו. במקום לבוז את כספו איש זה תומך באביונים ונותן לאלהים מעשר ותרומות מהכנסתו, או אפילו את כל רכושו, בהשתמשו בכל דבר לכבוד אלהים.

יותר מן האור, אזי אין לך כל תקוה וסיוע, משום שבחרת במוות במקום בחיים – ו"שכר החטא הוא המוות" (אל הרומיים ו': 23).

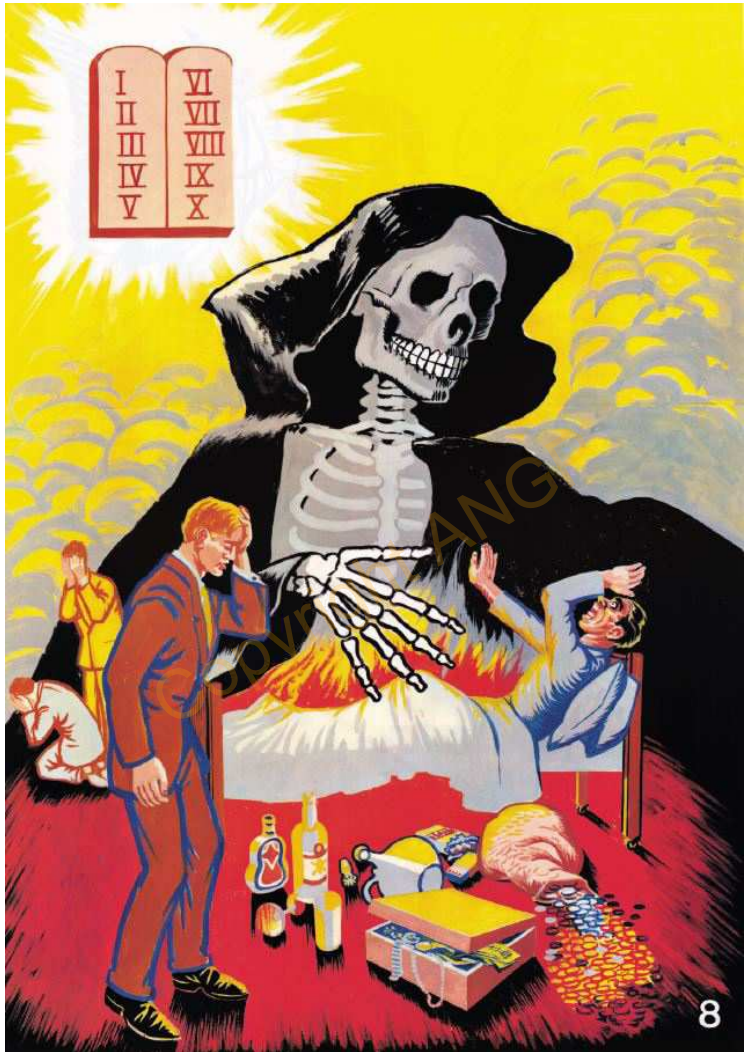
התמונה השמינית

כאן אנו מוצאים את החוטא העיקש אשר דחה את ההחלטה ללכת בעיקבות ישוע בהתקרבו לשעת מותו. גופו רצוף מכאב ונפשו אחוזת פחד מפני המוות. המוות (השלד) מגיע בשעה בלתי צפויה ובלתי רצויה. תענוגות החטא הכוזבים חלפו, ועתה עליו לעמוד לבוכה המציאות הנוראה של המחיר הגבוה והנורא שיש לשלם בעד החטא. יסורי הגיהנום נעשים ממשיים. חרף הפצו להתפלל, הוא מוצא שאינו מסוגל ליצור קשר עם אלהים, לאחר שדחה את אהבתו עת כה ארוכה. ידידיו חוששים לעמוד ליד מיטתו, ומלות הנחמה הנבובות שלהם אינן מביאות לו עתה כל תועלת. אין בכוח עושרו להאריך את חייו, להושיע את נפשו, ולהקל על יסורי בשמתו. הוא אינו מצליח למקד את מחשבתו באלהים, משום שהשטן אינו מניח לו לעשות כן. גדמה לו שכל הדברים למענם חי ואותם אהב בעבר – לועגים לו. אפילו כהן הדת הבלתי־מהימן והלא־נושע שלו אינו יכול לעזור לו עתה, מפני שדחה את אהבת אלהים ובא תחת שבט משפטו. הוא מתחיל להווכח ש"נורא לנפול ביד אלהים חיים" (אל העברים י"א: 31). הוא קיווה למסור את חייו לאלהים כשיהיה לו נוח, או בשעת מותו, אך עתה מגלה הוא כי אחר את המועד. אלפי בני־אדם מתים באופן פתאומי, מבלי שניתנת להם הזדמנות לפנות לאלהים בשעת גסיסתם. אי לכך עלינו לפנות לאלהים בהיותו קרוב. "דרשו יהוה בהמצאו". במקום לשמוע את דברי הנחמה והישועה של אלהים, נאלץ הגוסס שדחה את מחילת אלהים ואהבתו במהלך חייו, לשמוע עתה את קול שופטו המושיע אותו דחה, האומר: "לכו מעלי אתם, הארורים, אל אש עולם המוכנה לשטן ולמלאכיו" (מת כ"ה: 41). "נגזר על בני־אדם פעם אחת המוות – ואחריו הדין." (אל העברים ט': 27).

תמונה תשיעית

תמונה זו מציגה את המשיחי הנאמן המתגבר על הפיתויים והגסיונות הקשים. כשפיתויים סובבים אותו מכל עבר, הוא נשאר איתן, מחכה עד הקץ, מתגבר ומנצח דרך ישוע המשיח. הוא לא רק החל את המרוץ המשיחי, אלא אף ממשיך לרוץ בו בנחישות דעת, ומביט "אל ישוע, ראש האמונה ומשלימה". (אל העברים י"ב: 2, 1).

השטן וצבאו מקיפים את לב המאמין. השטן מנסה ללא הצלחה להסיט את ילד האלהים מדרך הישר. גאווה, אהבת ממון, רוח זנות ואחרים מיוצגים אף הם. במקום

8. משפט החוטא

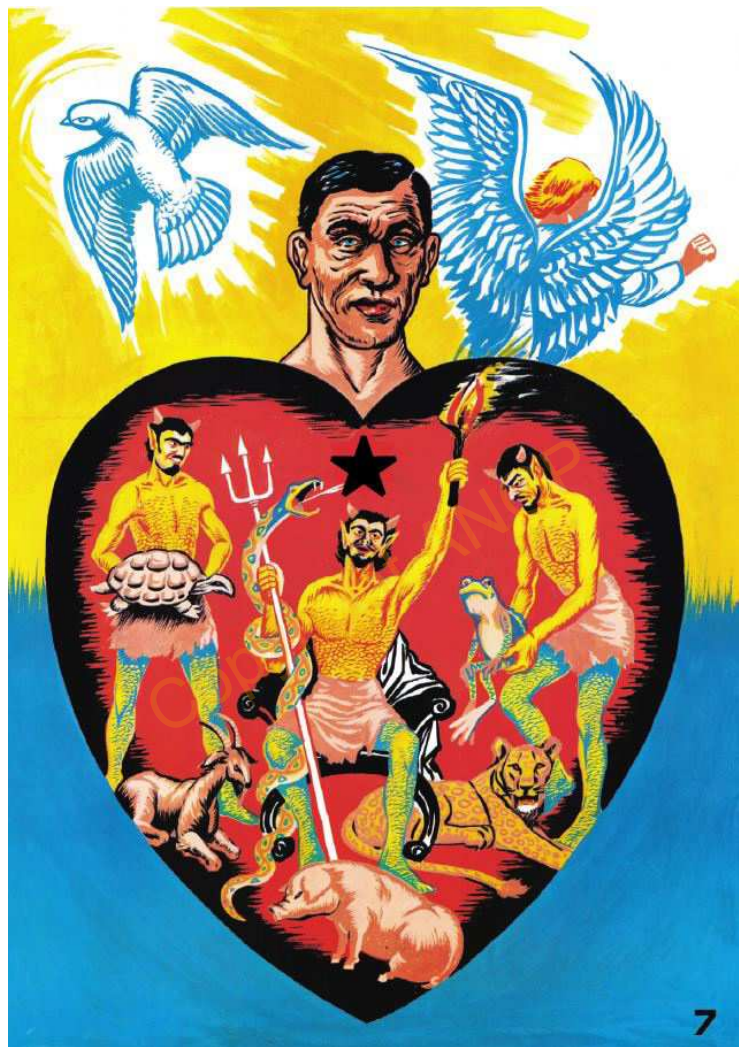
ובבואה תמצא אותו מטואטא ומהודר. ואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחרות, רעות ממנה, ובאו ושכנו שם, והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו" (לוקס י"א: 26 – 24). "ויקרה להם כאשר יאמר משל האמת: הכלב שב על קיאו, והחזיר עולה מן הרחצה להתגולל ברפש" (השניה לפטרוס ב': 22).

כתובים אלה מסבירים בברור את מצב ליבו של הנסוג לאחור, או של החוטא שלא שב בתשובה. החטא על כל תרמיתו שב לשכון ולשלוט בלב. אפילו ארשת הפנים מגלה באופן כלשהו את מצב הלב. רוח הקודש, אותה יונה עדינה, נאלצת לעזוב את הלב, משום שחטא ורוח הקודש לא יוכלו לדור בצוותא. הלב לא יוכל לשמש בעת ובעונה אחת כמשכן אלהים וכמקום מסתור לטן. המלאך, דבר אלהים, באלץ לעזוב בצער, בהביטו עדיין אחורנית בתקוה שהאדם יחזור בו. מקוה הוא שהאיש יחוש חרטה כמו הכן האובד, אשר התאוה "למלא בטנו בחרובים, אשר יאכלו החזירים, ואין גותן לו. וישב אל ליבו ויאמר: מה רבו שכירי אבי, ויש להם לחם לשובע. ואני אובד ברעב. אקומה נא ואלכה אל אבי, ואמר אליו: חטאתי לשמים ולפניך, ונקלותי מהקרא עוד בנך" (לוקס ט"ו: 19 – 16). האב, בראותו את בנו העצוב, סלח לו וקיבלו בשמחה.

הלב בתמונה זו אינו מראה כל סימני חרטה אמיתית, פניה לאלהים, או בקשת מחילה לרגלי ישוע. מצפובו נראה כאילו נכוה על-ידי ברזל לוהט – והשתתק. באזניו אין אדם זה יכול לשמוע עוד את קולו המתחנן של ישוע. בעיניו אינו מסוגל לראות את בור הגיהנום חסר התחתית הפעור לרגליו. הוא אינו בוש עוד מהתמד בחטאיו. השטן שב למשול בלבבו של אדם זה ויושב כמלך על כס מלכותו. יתכן שהאיש עדיין מתפאר בהגינותו החיצונית ובהזותו הדתית. בכך דומה הוא לקבר מסויד הנראה נאה מבחוץ ותוכו מלא עצמות מתים וכל טומאה (מתי כ"ג: 27).

אבי השקר תפס את מקומה של רוח האמת. מאחרי כל חיה, כל חטא, עומד שד אֶו רוח רעה ושניהם גם יחד שוכנים בלב האדם. אף כי אדם זה חפץ לשחרר עצמו ממצפוני הטמאים הללו, הם כובלים אותו. "הן איש כי יפר תורת משה, מות ימות בלי חמלה, על-פי שניים עדים או שלשה. מה תחשבו, כמה יגדל העונש הראוי לרומס ברגלו את בן האלהים וחושב לחול את דם הברית אשר הוא מקודש בו, ומחרף את רוח החסד?" (אל העברים י': 29, 18). (השניה לפטרוס ב': 14 – 1).

קורא יקר, אם תמונה זו תואמת למצב לבבך, זעק מיד לאלהים מעומק ליבך: "אשר על כן יוכל גם להושיע בכל וכל את הניגשים על ידו לאלהים" (אל העברים ז': 25). אלהים מסוגל וחפץ לסלוח כל חטא כאשר באים לפניו ברוח תשובה אמיתית. הוא מסוגל לכבוש את השטן ואת כל צבא שדיו ולגרשם אל מחוץ ללבבך, אם אתה נכון להניח לו לעשות כן. בוא אליו כמו המצורע שבא אל ישוע ואמר: "אם תרצה תוכל לטהרני". ישוע נמלא רחמים, שלח ידו, נגע בו ואמר: "חפץ אנכי, טהר!" (מרקוס א': 41, 40). אולם אם תמשיך בעיקשותך ותאהב את החושך

7

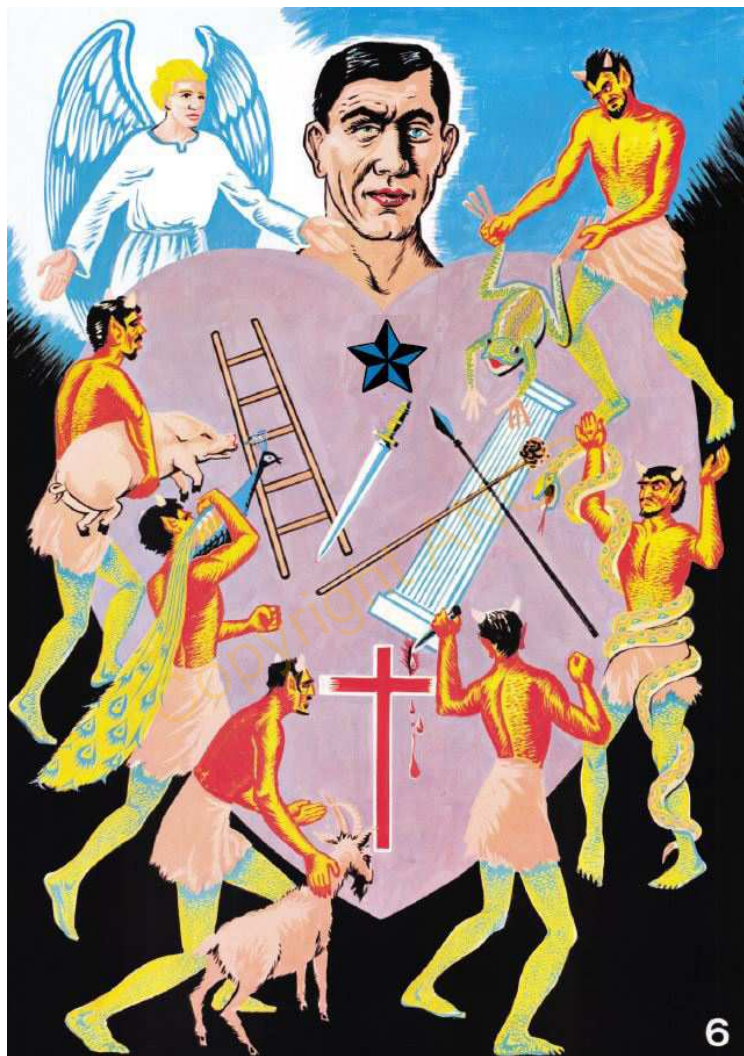
7. לב עיקש או נסוג לאחור

מתבייש להראות שונה, רכרוכי או בלתי תברותי, השטן ילחש לו שהזדמנות חד-פעמית זו לחטוא לא תזיק לחייו הרוחניים. מחשבות ותשוקות בלתי-רוחניות צצות במחשבתו; יתכן שיתחיל להנות מבדיחות גסות; להסתכל שוב ושוב בצילומים פורנוגרפיים; לבלות בחברה רעה; ללכת לדיסקוטקים; להנות מבילויים גשמיים אחרים ולהקשיב להצעות חטא מפני השטן האומר לו כי כזה הוא הטבע האנושי, וכי חטא אחד אינו באמת מעשה רע. אמת, לא נוכל למנוע מצפרי הטרף של מחשבות החטא הרעות להתעופף מעל לראשינו, אולם תהיה זו אשמתנו אם נביח להן להשתלט עלינו ולבנות את קניניהן בלבבותינו, ולדגור על מעללי הרשע שלהן. אם ניתן לשטן את אצבענו הקטנה, הוא לבטח יאחז בכוח ביד כולה, ויגרור אחרינו את נפשנו ורוחנו לגיהנום נצחי. על-כן אלהים מזהירנו ברצינות להמנע מתאוות הנעורים ולא לשחק עם החטא, בלא הבדל באיזו דרך הוא מופיע. הבה נרוץ אל ישוע, המעניק לנו מגן וחסות.

האדם הנראה בתמונה זו כשהוא דוקר את הלב בפיגיון, מסמל את הלועגים למשיחיות והמתנגדים לה. אלה דוקרים ופוגעים בדברי הלעג והזילזול שלהם את לבבות המשיחיים. תחת התקפות אלה אין הלב החצוי מסוגל לשרוד, הוא מתחיל לירוא מבני-אדם יותר מאשר מאלהים. עקב חששותיו מתגובותיהם הוא הופך לעבד בני-אדם ומתרחק מאלהים. הכעס והתפרצויות מזג רע מופיעים שוב בעיתות צרה ואכזבה וחודרים פנימה. נחש הקנאה הרע, המופיע כאשר זולתנו מצליח ומשגשג יותר מאיתנו, יזחול פנימה ללא אזהרה ובהנתן לו הזדמנות פעוטה ביותר, יפתח את הדלת לשנאה ולגאווה. אהבת הממון תזחל בקלות רבה לתוך לבבותינו אם לא נציית לאזהרות אדובנו ישוע האומר: "שקדו והתפללו פן תבואו לידי נסיון" (מתי כ"ו: 41). "לכן החושב שהוא ניצב ירא פן יפול" (הראשונה לקורינתיים י': 12). עלינו ללבוש את כל כלי הנשק האלהיים למען נוכל לעמוד נגד נכלי השטן (אפסיים ו': 18 – 11).

התמונה השביעית

תמונה זו מגלה את מצב ליבו של הנסוג לאחור שלפנים נגה עליו האור האלהי, שטעם ממתת השמיים, שקיבל את חלקו ברוח הקודש ושעזב לאחור כל אלה, את אמונתו (אל העברים ו': 4). התמונה מראה גם את מצבו של האדם שלא חזר מעורר בתשובה ולא מסר את חייו לאלהים למרות העובדה שאמתת הבשורה הטובה הוצעה לו ונגלתה לפניו. אדם הנוהג בסרבנות ובעיקשות כשאלהים מדבר אליו ילך מדחי אל דחי למרות מאמציו חסרי התועלת לשנות את עצמו. ישוע תיאר את מצבו של הנסוג לאחור באומרו: "הרוח הטמאה, אחרי צאתה מן האדם, תשוטט במקומות ציה לבקש לה מנוחה, ולא תמצא. אז תאמר: אשובה נא אל ביתי אשר יצאתי משם.

6. לב חצוי ונכנע לפיתויים

והמטולאים של צדקתך העצמית על-ידי הבטחות ובטחונות כוזבים לא יהפוך את לבבך למקום משכן נאות לאלהים. אלהים נכון וחפץ לסייע לך, משום שהבטיח: "וזרקתי עליכם מים טהורים, וטהרתם מכל טומאותיכם, ומכל גילולכם אטהר אתכם. ונתתי לכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם, והסרתי את לב האבן מבשרכם, ונתתי לכם לב בשר. ואת רוחי אתן בקרבכם, ועשיתי את אשר בחוקי תלכו, ומשפטי תשמרו ועשיתם" (יחזקאל ל"א: 27 – 25). זוהי בשורת הברית החדשה שניתנה לנו מאת אלהים באמצעות בנו ישוע המשיח.

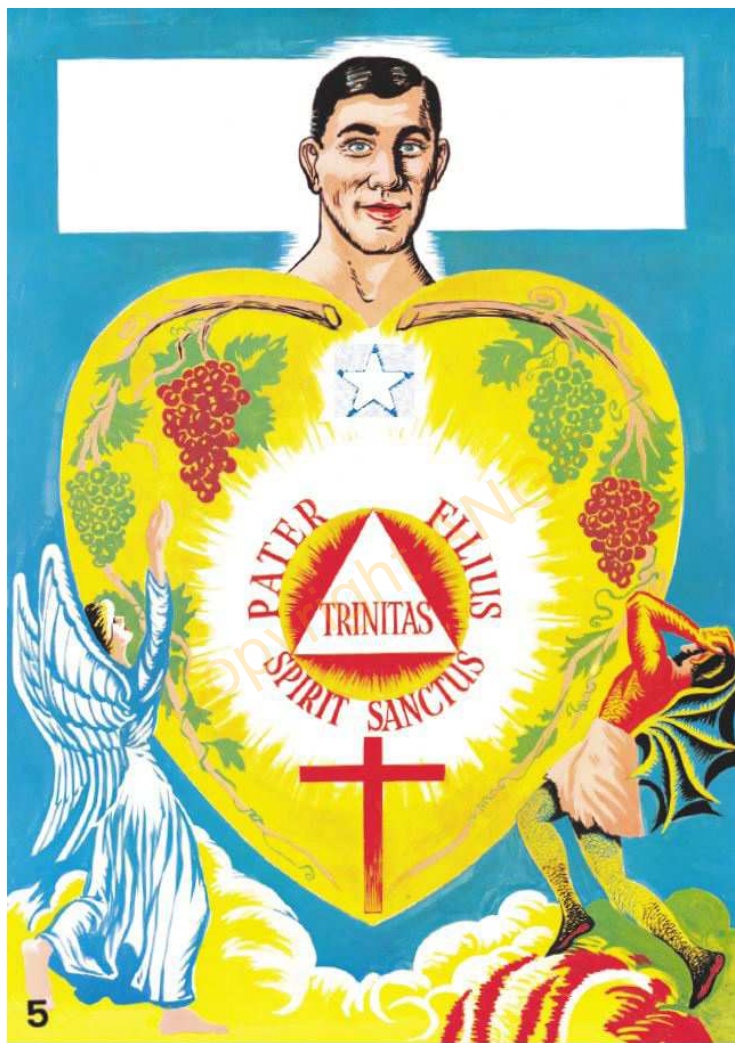
בתמונה זו נוכל אף לשים-לב למלאך ששב ומתגלה בשנית. מלאכים ממונים לחבות סביב יראי אלהים ולחלצם מסכנה (תהילים ל"ד: 8, צ"א: 11, דניאל ו': 22, מתי ב': 13, י"ג: 39, י"ח: 10, מעשי השליחים ה': 19, י"ב: 10 – 7).

אף השטן נראה בתמונה זו כשהוא ניצב בקרבת הלב, כמו מחכה להזדמנות להכנס מחדש למשכנו הקודם. מסיבה זו אנו מוזהרים: "התעוררו, שקודו, כי מריבכם השטן משוטט כאריה שואג ומבקש את אשר יבלע" (ראשונה לפטרוס ה': 8). לעיתים קרובות מופיע השטן כמלאך אור המנסה להתעות בעורמתו גם את בחירי האלהים. מכל מקום, כאשר נתנגד לו, הוא ינוס מפנינו (אגרת יעקב ד': 7).

התמונה השישית

תמונה זו מתארת את מצבו העגום של המאמין הנסוג אחור באמונתו. עין אחת מתחילה להסגר, אות להשתלטות קרירות ואדישות בחייו המשיחיים בעוד שהעין השנייה מתבוננת סביבה ללא בושה; עוגבת על העולם. האור הפנימי התעמעם והסמלים המעידים על נכונותו לסבול עם המשיח נשמטו מלבבו ואינם עומדים עוד על כנם. הוא מוקף פיתויים להם נכנע אט אט במקום להתנגד. במקום להקשיב לקול אלהים, הוא מטה עתה אוזן להצעותיו הערמומיות ולהבטחותיו הכוזבות של השטן. אף כי יתכן שימשיך להתחבר בקהילתו ויסתיר את תשוקותיו לדברי העולם תחת מסווה דתי, אהבת אלהים התקררה בליבו. במצב זה אין הוא מסוגל להחליט החלטות, וכך פוסח על שני הסעיפים. הוא מתחיל להשתעשע בהבלי העולם, ורק מעמיד פנים של אוהב אלהים. הכוכב שבלבבו, המצפון, מתעמעם. הצלב אינו נישא עוד בחיוך, אלא הופך למשא כבד ובלתי רצוי. אמונתו מתחילה להתערער. הוא חדל ליצור קשר עם אלהים דרך תפילה, נעשה אדיש וחסר-ענין באשר למצב ליבו, ואט אט מפנה מקום לשטן האורב לו ליד ליבו. הוא מתענג על חברת חוטאים יותר מאשר על חברת בני אלהים אמיתיים.

הטווס, סמל הגאווה, מתחיל לחפש דרך להכנס מחדש. המאמין עלול לשכוח כי נושע בחסד בלבד, ולהפוך למשיחי גאה. התשוקה לאלכוהול או לסמים נוקשת בדלת וחפצה להכנס. יתכן שבהזדמנות מיוחדת, בחברת ידידים חוטאים עימם הוא

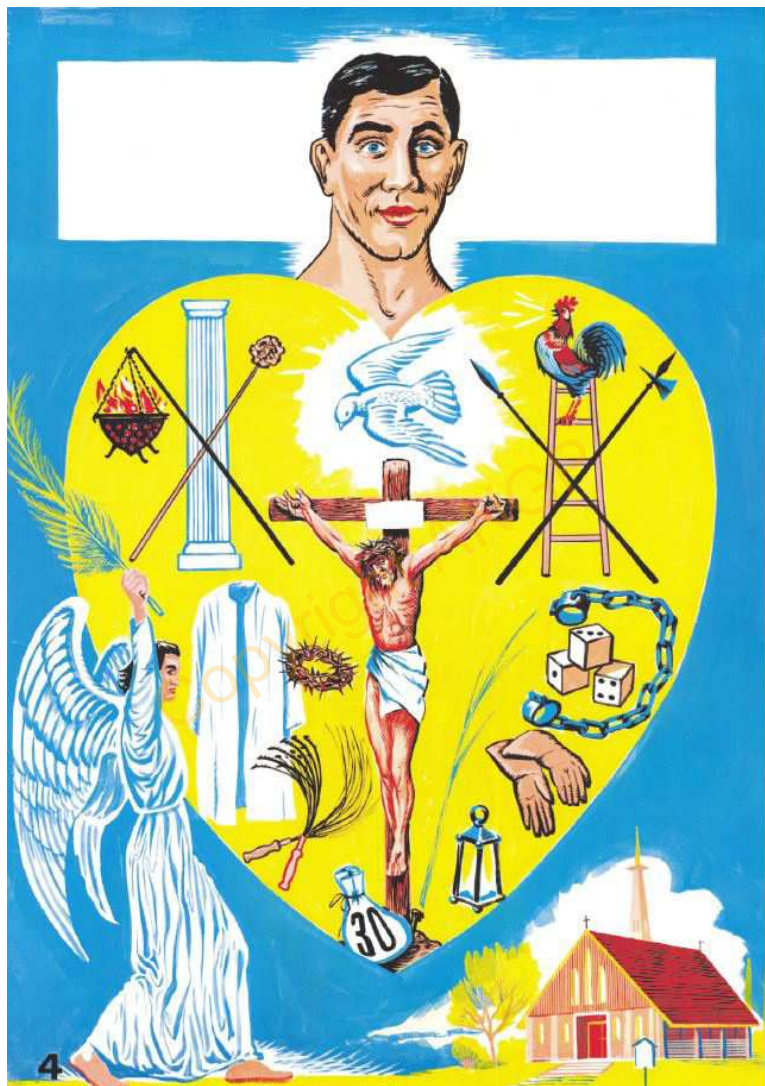
המודה אתה בגלוי, בדברייך ובמעשיך, כי נתת את ליבך לישוע המשיח? או האם בוש הינך בעובדה זו? ישוע אמר: "הן כל אשר יודה בי לפני האדם, אודה בו גם אני לפני אבי שבשמים." (מתי י': 32, 33).

מאזורים הם אלה המוצאים מחסה בצור; ישוע המשיח!
צור הדורות שנבקע בעדי
שנבעו מצידך –
תן ובך אסתר;
כפליים מרפא לחטאי:
המים והדם
טיהור מאשמתו, שיחרור מכוחו.

התמונה החמישית

תמונה זו מראה את ליבו הזך והמטוהר של החוטא הנושע בחסדו וברחמי השופעים של אלהים. עתה הפך ליבו להיכל אלהים אמיתי, למשכן לאלהים האב, הבן ורוח הקודש, לפי הבטחתו של האדון ישוע המשיח: "איש כי יאהבני, ישמור את דברי, ואבי יאהב אותו. ונבואה אליו, ונשים אצלו מעונתנו" (יוחנן י"ד: 23). אלהים מכבד, מברך ומרומם את האדם דרך ישוע המשיח (לוקס א': 52).

הלב הפך עתה להיכל אלהים אמיתי. החטא סולק החוצה. תחת החיות השונות שנשלטו על-ידי השטן, אבי השקר, אנו רואים את רוח הקודש, רוח האמת, שוכן בלב. במקום לשמש כחממה לחטא הפך הלב לגן פורה, או לעץ גאה נושא פרי, פרי הרוח: אהבה, שמחה, שלום, ענוה, אורך-רוח, נדיבות, טוב-לב, נאמנות, שליטה-עצמית ופירות נוספים אחרים רצויים וערבים לאלהים ולאדם. (אל הגלטיים ה': 22 – 23). עתה הפך הלב לזמורה נושאת פרי של הגפן האמיתית, אדוננו ישוע המשיח. סוד הנבת הפרי טמון בעמידת המאמין במשיח, כך שהמשיח יודבריו עומדים בו (יוחנן ט"ו: 10 – 1). לאחר שנטבל והתמלא ברוח הקודש, יש לאל ידו להביס את הטבע האנושי על תשוקותיו ולהמיתו (אל הגלטיים ה': 24). רוח הקודש מדריך את המאמין, והוא חדל לספק את תאוות טבעו האנושי (אל הגלטיים ה': 16). אין הוא חי עוד לפי הלכי רוחו, רגשותיו או משמע אוזניו, אלא באמונה משום ש"אמונתו (היא) הנצחון המנצח את העולם" (הראשונה ליוחנן ה': 4). המאמין חי עתה בתחושת ביטחון ותקוה, ומתחזק בצפייה לשובו הקרוב של אדוננו ישוע המשיח. הוא מתנסה באהבת אלהים העומדת לנצח. "אשרי ברי-לבב, כי הם יחזו את אלהים" (מתי ה': 8). דוד המלך – למרות עושרו המופלג ונצחונותיו על אויביו – ידע שהקרב הממשי והאדיר ביותר התחולל בליבו שלו. הוא הכיר בצורכו הרוחני העמוק והתפלל: "לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי" (תהילים נ"א: 10). איש לא יכול לטהר את ליבו שלו או לברוא לעצמו לב טהור. רק דרך חרטה אמיתית ניתן לברוא לפני אלהים, כשם שעשה דוד, ולבקשו לברוא בנו לב חדש. תיקון הבגדים הקרועים

4

4. ישועה דרך מותו של ישוע המשיח

חטא נמצאות מחוץ לליבו, אף-על-פי שהשטן אינו חפץ לעזוב את משכנו הקודם, ומביט אחורה בתקוה למצוא דרך לשוב לשם. מסיבה זו ישוע מזהירנו לעמוד על המשמר ולהתפלל; להתנגד לשטן על מנת שיברח ויגוס מפנינו (יעקב ד': 17).

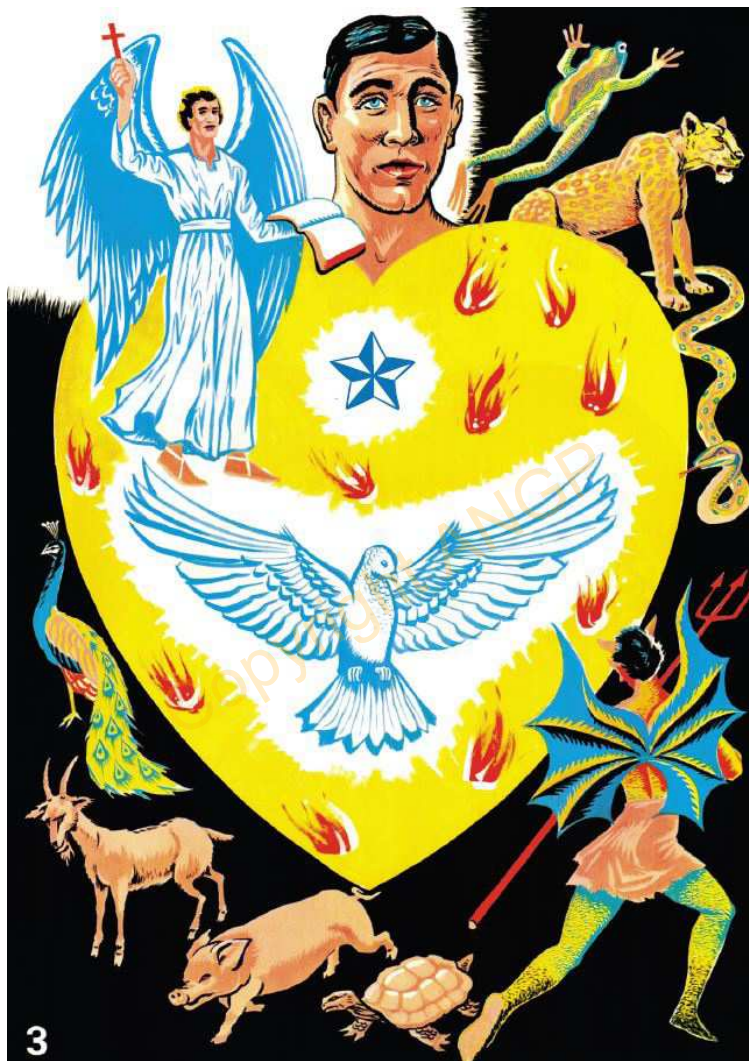
התמונה הרביעית

תמונה זו מסמלת את המשיחי שמצא שלום מושלם וישועת נצח דרך מותו של אדוננו ומושיענו ישוע המשיח, וכך אין הוא מתהלל בדבר "זולת בצלב אדונינו ישוע המשיח, אשר בו העולם נצלב לי ואני נצלב לעולם" (אל הגלטיים ו': 14). ישוע מת על הצלב כקורבן שה תמים כדי שאף אנו "נחיה לצדקה, מאחר שנפטרו מן החטאים" (הראשונה לפטרוס ב': 24). המשיחי מת הוא לעולם. אנו מצוים להתהלך ולחיות ברוח, ולא למלא את תאות הבשר (אל הגלטיים ה': 25, 16).

העמוד אליו נכבל ישוע לאחר שהופשט מבגדיו, וכן השוטים בהם הלקוהו באכזריות נראים בתמונת הלב הזאת. ישוע נשא בעונש בעד חטאינו, ו"בחבורתו נרפא לנו" (ישעיהו נ"ג: 5). הורדוס וחייליו לעגו לו, ולאחר שהלקוהו שמו כתר קוצים על ראשו, במקום להכתירו בכתר זהב, קנה בידו הימנית, במקום שרביט מלך אמיתי, השתחו לנפיו ולעגו לו באומרם: "שלום לך מלך היהודים" (מתי כז: 29). הם ירקו עליו, לקחו את הקנה והכהו על ראשו. לאחר שלעגו לו, הפשיטו את מעילו והוליכוהו לצלב. ישנם "נוצרים" (כשם בלבד) רבים המתפללים, נוטלים חלק בסעודת האדון, מזמרים זמירות לאלהים, ולמרות זאת צולבים הם במעשיהם הרעים את בן האלהים מחדש. (אל העברים ו': 6). "לא כל האומר לי: אדוני, אדוני, יבוא אל מלכות השמים, כי אם העושה רצון אבי שבשמים" (מתי ז': 27 – 21).

בתמונה זו נוכל אף לראות את צרור הכסף השייך ליהודה איש קריות, אשר הסגיר את ישוע ומכרו בעד שלושים שקלי כסף, מאחר שאהבת הכסף השתלטה על לבבו כך שלא יכול היה לחשוב עוד על כל דבר אחר. הנרות, השלשלאות וכו' היו בידי אנשי הצבא שאסרו את ישוע בלילה. הקוביות, בהן משתמשים להימורים, שימשו את החיילים כאשר הפילו גורל על לבושו. "יחלקו בגדי להם, ועל לבושי יפילו גורל" (תהילים כ"ב: 19). הם נטלו ממנו הכל, אך דחוהו באומרם: "איננו חפצים בו כמלכנו". בדרך כלל, בני האדם חפצים לקבל מאת אלהים את הברכות, את השמש והגשם, אך אינם חפצים להתחייב לשרתו ולראות בו את אדונם. רבים פונים אל אלהים רק בעיתות צרה ומצוקה.

החיילים דקרו את צידו וליבו של ישוע בחנית. "ואחד מאנשי הצבא דקר בחנית את צידו, וכרגע יצא דם ומים" (יוחנן י"ט: 34). בטרם קרא התרנגול כיחש פטרוס שלוש פעמים בישוע ולאחר מכן התחרט בדמעות תמרורים (מתי כ"ו: 75 – 69).

3. הלב השב בתשובה

לייפות אותו, למלאו באור, באהבה ובשמחה. ישוע לא בא רק כדי למחול על חטאינו, אלא אף כדי להצילנו ולשחררנו מכוח החטא ומשלטונו. "לכן, אם הבן יעשה אתכם בני חורין, חפשיים באמת תהיו" (יוחנן ח': 36).

התמונה השלישית

תמונה זו מראה לנו את מצב ליבו של החוטא השב בתשובה אמיתית. עתה הוא רואה את גודל חטאיו הרבים והנוראים שבעטיים ישוע מת על הצלב. כשהוא מביט בצלב – אותו מראה לו המלאך, ליבו נשבר, והוא נוכח בחטאיו הרבים בצער וחרטה עמוקים. כשהוא חוזה באהבת אלהים הנשגבת הנגלית במשיח ישוע, אהבה זו ממסה את ליבו, ביחוד בהתחילו להבין שישוע המשיח, בן האלהים, בא לשאת את חטאיו הרבים בנכונותו למות במקומו על הצלב.

העובדה שישוע הולקה, עוטר בקוצים, נדקר במסמרים שננעצו בידיו וברגליו ומת על הצלב בעד חטאינו – נעשית קרובה לליבו של החוטא השב בתשובה – ומשנה לחלוטין את מצב ליבו וחייו. בקוראו את דבר האלהים, בו ניתן לו לראות עצמו כבמראה, הוא נוכח לדעת יותר ויותר כיצד פנה מאלהים ולא ציית למצוותיו. רגשי צער וכאב משתלטים עליו ובשפכו את לבבו לפני אלהים בדמעות ובתחנונות, ישוע מתקרב אליו. אהבת אלהים ושלומו חודרים לליבו בהתחילו להבין ש"דם ישוע המשיח בנו יטהרנו מכל חטא" (הראשונה ליוחנן א': 7). "לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי" (תהילים נ"א: 10). שוב, דבר אלהים אומר: "ואל זה אביט: אל עני ונכה-רוח, וחרד על דברי" (ישעיהו ס"ו: 2). רוח הקודש מבהיר ומפרש בפני החוטא השב בתשובה את דברי ישוע: "חזק בני (בתי), נסלחו לך חטאותיך" (מתי ט': 2). בהביטו בצלב ובדם ישוע הזורם מן הצלב, ובהאמינו שכל זה נעשה למענו, הוא מתחיל להבין שמשא החטא נלקח ממנו משום שישוע נשא בסבל שהיה צריך להיות מנת חלקנו: "חליינו הוא נשא ומכאובנו סבלם... והוא מחולל מפשעינו, מדוכא מעוונותינו... בחבורתו נרפא לנו... וה' הפגיע בו את עון כולנו" (ישעיהו נ"ג: 5, 6, 7).

רוח הקודש ואהבת אלהים נוטלים את השליטה על הלב המטוהר. באמונתו בישוע נוכח החוטא השב מחטאו בסליחת חטאיו, וכך חש בליבו בוודאות שדם ישוע, בן האלהים, יטהרו מכל חטא (יוחנן א': 7). עתה הוא בטוח שכל המאמין בישוע לא ימות (באופן רוחני), כי אם יחיה לנצח (יוחנן ג': 16). "אשר בו לנו הפדיון, בדמו וסליחת הפשעים כרוח חסדו" (אל האפסיים א': 7). תשוקות החטא של הטבע האנושי מפנות עתה מקום לתשוקה עמוקה לחיות למען אלהים ולשרתו, "כי הוא קידם לאהבה אותנו" (הראשונה ליוחנן ד': 19). במקום אהבת העולם, נמלא האדם באהבת אלהים. אי-לכך, בתמונה זו אנו מוצאים שהחיות המייצגות

2

2. הלב המכיר בחטאו

נכון, ואכן הבטיח לשנות את ליבך, להעניק לך לב חדש ושכל חדש (יחזקאל י"א: 19). דבר זה יתואר בתמונה השניה.

התמונה השניה

תמונה זו מראה לב מלא חרטה המתחיל לחפש אחר אלהים. המלאך מחזיק את החרב, דבר אלהים שהוא "חי ופועל גבורות וחד מחרב פיפיות, ונכנס עד להבדיל בין נפש לרוח... ובוחר מחשבות לבב ומזימותיו" (אל העברים ד': 12). דבר אלהים מזכיר ללב זה ש"שכר החטא הוא המוות" (אל הרומיים ו': 23). וש"נגזר על בני-אדם פעם אחת המוות ואחר הדין" (אל העברים ט': 27). מקומם של החוטאים והבלתי גושעים יהיה "באגם הבוער באש וגפרית אשר הוא המוות השני" (תזון יוחנן כ"א: 8).

הלב המכיר בחטאו

המלאך מחזיק באחת מידי גולגולת. דבר זה נועד להזכיר לחוטא שכולנו עתידיים למוות. גופנו – אותו אנו מטפחים, מזיגים ואוהבים כל כך, ולו אנו מקדישים תשומת-לב כה רבה, למען ספק את תאוותיו ומאווייו – עתיד למוות ולהרקב, בעוד שנפשנו ורוחנו תחייבה לנצח ותעמודנה ביום מן הימים למשפט לפני המשיח (השניה לקורינתיים ה': 10).

כאן אנו רואים שהחוטא מתחיל לשים לב למסר האלהי ולפתוח את לבבו לאהבת אלהים. רוח הקודש מתחיל לזרוח באפלת ליבו המלא חטא. אור אלהים נכנס לליבו על מנת לגרש כל חושך. כשאור אלהים חודר, החושך חייב להסתלק. החטא שתואר לעיל על-ידי סמלי החיות השונות – חייב להסתלק. על כן, קורא יקר, הנח לישוע, אור העולם, לבוא ללבבך, והחושך ופעלי החושך יאולצו לעזוב את הלב, כפי שאנו רואים בתמונה זו. ישוע אמר: "אני אור העולם. כל ההולך אחרי לא יתהלך בחשיכה, כי אור החיים יהיה לו." (יוחנן ח': 12). לא תצליח לעולם לגרש את החטא מליבך במאמציך שלך, בחכמתך או בחכמת הזולת. הדרך היחידה, הקלה, הבטוחה, המהירה והיעילה ביותר היא להניח לישוע, האור, לחדור פנימה, והחושך – החטא – יאלץ לעזוב. הירח והכוכבים יעניקו לנו סיוע מועט בלילה אפל, אך כשהשמש זורחת, געלמים המאורות הקטנים ועימם מסתלקת האפילה. ישוע הוא שמש הצדקה. כשישוע נכנס לתוך היכל בית המקדש בירושלים, הוא גירש החוצה את כל המוכרים והקונים, הפך את שולחנות חלפני הכספים ואת דוכני מוכרי היונים ואמר: "הן כתוב כי ביתי בית תפילה יקרא, ואתם שמתם אותו למערת פריצים" (מתי כ"א: 13). ללבך נועד לשמש כהיכל אלהים. אלהים חפץ לשכון בו,

כזב משלו ידבר, כי כוזב הוא ואבי הכזב" (יוחנן ח': 44). שקר פעוט דינו כדין שקר גדול. אנו אומרים וכותבים שקרים ולעיתים חיים בשקר. אדם מתחסד הוא שקרן משום שבמציאות הוא מתימר להיות מי שאינו. אלהים אינו יכול לשקר, והמאמין המשיחי אינו מסוגל לשקר (אגרת אל טיטוס א': 2). "אם נאמר כי יש לנו התחברות עימו ונתהלך בחושך, הננו כוזבים ופעולתנו אינה אמת" (הראשונה ליוחנן א': 6). "ומחוץ (לעיר השמימית) הכלבים, והמכשפים, והזונים, והמרצחים, ועובדי האלילים, וכל אוהב שקר ועושהו" (חזון יוחנן כ"ב: 15). אלהים שונא לשון שקר ועד שקר המפיה כזבים ומשלח מדנים בין אחים (משלי ו': 18 – 16).

9. הכוכב – מסמל את המצפון שבלב כל אדם. עקב התמדה בחטאים שנעשים בכונה תחילה, המצפון נמצא במצב של מוות, זוהמה ועיוורון. כה עיוור וחוטא המצפון עד שאינו מסוגל עוד לשפוט את מעשיו. מצפון רע זה עלול לעיתים להיות שקט ולעיתים מוטרד. הוא מאשים כאשר עליו להתנצל, ומתנצל כאשר עליו להאשים. הוא עלול להמצא במצב של מוות כאילו נכוה בברזל לוחט. לאחר שאיבד כל תחושה ורגש עקב נטישת האמונה, הוא מצייט לרוחות שקר, הולך בעקבות תורות השדים, ומקשיב לתוראות המופצות על-ידי מורי שקר מתעים (ראשונה לסימיותוס ד': 2, 1, אל העברים י': 22).

10. העין – עין אלהים פקוחה על כל המתרחש בלב. דבר לא יוכל להמלט ממבטו הנוקב. הוא יודע ורואה את כל מחשבות וכוונות הלב הנסתרות. אם תבצע את מעשיך הרעים בלילה האפל ביותר, ביער הסבוך ביותר, בשוחה העמוקה ביותר, או בכל מקום אחר, אלהים יראה הכל (העיניים המופיעות בתמונות אלה תואמות להבעה שעל פני האיש).

11. לשונות האש הקטנות – הסובבות את הלב מסמלות את אהבת אלהים המקיפה את הלב המלא בחטא. בעוד אלהים שונא את החטא, הוא אוהב את האדם. אין הוא חפץ במות החוטא, אלא בשובו מחטאו ובחייו (אגרת שניה לפטרוס ג': 9). ישוע בא להושיע את החוטאים. רבה השמחה בשמים כאשר חוטא אחד שב בתשובה (לוקס טו': 7). לשונות האש הקטנות מסמלות גם את דם ישוע המשיח, "שהאלהים הנושא חטאת העולם" (יוחנן א': 29).

12. המלאך – מסמל את דבר אלהים. אלהים חפץ לדבר אל התועים הטעונים משאות כבדים של חטא, על-מנת שיוכלו לשוב מדרכיהם הרעות ולהגיח לאורו ולאבתו לחזור ללבבותיהם.

13. היונה – מסמלת את רוח הקודש, השכינה; הרוח המגלה את האמת אודות אלהים, אודות החטא ואודות משפטו של אלהים (יוחנן ט"ו: 26). רוח הקודש נראית כאן מחוץ ללב האנושי. הרוח לא תוכל לדור בכפיפה אחת עם החטא המושל בלב. אם תמונה זו תואמת למצב ליבך, זעק אל אלהים, פתח לבבך לפניו, הגח לאור דברו לזרוח עליו. "האמן באדון ישוע ותושע" (מעשי השליחים ט"ז: 31). אלהים

7. הצפרדע – מסמלת את חטא החמדנות, תאוות הבצע ואהבת הממון. חטא זה הוא שורש כל הרעות (אגרת ראשונה לטימותיוס ו': 10). בקונגו מצויות צפרדעים האוכלות מאות גמלים עד שקיבתן מתפוצצת והן מתות. החמדן מסרב לפתוח ידו ולעזור לנזקקים ולעניים. הוא מנסה להשיג בכל האמצעים – הוגנים ושאינם הוגנים – עוד ועוד מנכסי העולם הזה. ישוע אמר: "אל תאצרו לכם אוצרות בארץ, אשר יאכלום שם סס ורקב וגנבים יחתרו שם וגנבו. אבל תאצרו לכם אוצרות בשמים, אשר סס ורקב לא יאכלום שם וגנבים לא יחתרו ולא יגנבו. כי במקום אשר אוצרכם בו, שם יהיה גם לבבכם" (מתי ו': 22 – 19). עכן ובני ביתו נסקלו למוות עקב אהבתו היתרה לזהב, לכסף ולמלבושים יקרים (יהושע ז'). יהודה איש קריות, תלמידו של ישוע, התאבד משום שאהבת הממון גרמה לו לבגוד ולהסגיר את אדונו ורבו. שורש הרע אינו נעוץ בכסף או בזהב עצמם, אלא באהבת הממון החבויה בלב האנושי.

אלפי גברים ונשים מכל המעמדות והגזעים הורסים את חייהם וחיי בני משפחותיהם בשל תשוקתם העזה להשיג נכסים רבים בקלות ובמהירות, באמצעות הימורים או התערבות על סכום כסף גבוהים במירוצי סוסים או כלבים. התשוקה להפוך עשיר מבלי לטרוח הרבה מובילה רבים לידי גניבה, רצח ואפילו להתאבדות. לתאוות הממון ולחמדנות שותפים רבים: תאוות הכבוד, והעוצמה. יכולה זו להיות עוצמה פוליטית במטרה לשלוט באחרים, עוצמה פיננסית המביאה לניצול עניים, עוצמה דתית, דאגה רבה יותר לשמו של ארגון דתי מאשר לשם אלהים, הסתייגות ממאמין המעז לפסוע באומץ בעקבות המשיח מבלי להשתייך לזרם דתי מסויים (מרקוס ט': 38). ישוע אמר: "ראו והשמרו לכם מבצוע בצע, כי חיי האדם אינם תלויים בהרבות נכסיו" (לוקס י"ב: 15). הסיפור אודות האישה העשיר מסופר כדלקמן: "שדה איש עשיר אחד עשה תבואה הרבה. ויחשוב בליבו לאמר: מה אעשה? כי אין לי מקום לכנוס בו את תבואתי. ויאמר: את זאת אעשה: הרוס את אסמי ובנוה גדולים מהם. ואכנסה שמה את כל יבולי וטובי. ואומר לנפשי: נפשי, יש לך עתודות הרבה לשנים רבות. הנפשי, אכלי, שתי ושישי. והאלהים אמר לו: אתה הכסיל, בעצם הלילה הזה ידרשו ממך את נפשך, ואשר הכינות לך למי יהיה? זה חלק האוצר לו אוצרות ולא יעשיר באלהים" (לוקס י"ב: 21 – 16).

"כי מה יסכון לאדם כי יקנה את כל העולם ונשחתה נפשו? (מרקוס ח': 35). "לכן אני אומר לכם: אל תדאגו לנפשכם, מה תאכלו, ולגופכם מה תלבשו ... אך בקשו את מלכות האלהים, ונוסף לכם כל אלה ... כי במקום אשר אוצרכם בו, שם יהיה גם לבבכם" (לוקס י"ב: 34, 31, 22).

8. השטן – הוא אבי כל שקר וכל דוברי שקר. הוא זה ששיכנע אותנו לחטוא, והוא שליט הלבב. ישוע אמר: "אתם מן אביכם השטן, ולעשות את תאוות אביכם חפצתם. הוא רוצח נפש היה מראש ובאמת לא עמד, כי אמת אין בו. מדי דברו,

במקום לראות את האוצרות הנשגבים המצויים בישוע המשיח, את שלומו הנפלא, את אושרו שלא ניתן לתיאור במלים, את תהילתו, את חיי הנצח מלאי האושר שהוא מעניק, אתה מתחיל לראות את כל אותם דברים שאתה עלול להפסיד או שיהא עליך "לוותר" עליהם כאשר תניח למשיח להיכנס לליבך, בעוד שמורא בני-אדם ומורא המוות מחזיקים בך כעבד השטן. אולם ישוע בא לשחרר את אלה שהיו עבדים כל ימי חייהם עקב יראתם מהמוות (אל העברים ב': 15, 14). רוח העצלות אינה מניחה לך לציית ומקשה את לבבך עד שיעשה קשה כקליפת הצב.

5. הנמר – זוהי חיה אכזרית ופראית ביותר. שנאה, כעס וחימה מושלים לעיתים קרובות בלב האדם ומובילים אותו לרצח. תוכל לנסות למשול בחמת זעמך ואפילו תצליח בכך, עד אשר יבוא פרץ חימה עז יותר בו לא תוכל למשול. עדיף להודות שהזעם שוכן בלבבך, ולבקש מישוע לשחרר אותך. "הרף מאף ועזוב חימה, אל תתחר אך להרע" (תהילים ל"ז: 8). "אכזריות חימה ושטף אף" (משלי כ"ז: 4). "אל תבהל ברוחך לכעוס, כי כעס בחיק כסילים ינוח" (קהלת ז': 9). "אך עתה הסירו מכם כל אלה: את הרוגז, את הכעס" (אל הקולסים ג': 8).

מוגזיל ברבים נוהגים לשנות אלכוהול כדי לשפר את מצב-רוחם בעת ביצוע עבירה או מעשה נקמה. אך יין זה משול לארס נחשים: "חמת תנינים יינם, וראש פתנים אכזר" (דברים ל"ב: 33). הנקמה מתוקה היא ללב החוטא, אך אלהים נוקם את נקמתנו ומעניש את כל החוטאים. ישוע אמר: "זאהבת לרעך כמוך" (מרקוס י"ב: 31). "אהבו את אויבכם" (מתי ה': 44). אלהים מבטיח לסלוח את חובותינו אם נסלח אנו לחייבים לנו (מתי ו': 12).

אלהים שונא רוח תלונה וזעף. התשוקה הנוראית לשפוך דם ולהלחם מפעמת בלב האדם, ולכן יש להשתית שלום אמת בלב.

6. הנחש – הוליך שולל את חוה בגן-עדן, והפר את התחברותם הנעימה וידידותם של אדם וחוה עם אלהים. השטן התמלא קנאה בראותו כי אדם וחוה מושלים בעולם, חיים באיחוד מושלם עם אלהים ולוקחים את מקומו הוא. מתוך קנאתו תכנן השטן להביא עליהם כליה, ואכן עלה בידו להרוס את חייהם ולהפר את יחסי ההרמוניה שלהם עם אלהים. אותה קנאה שטנית מצויה בלב האדם והורסת את האושר שבלבבות אנשים המקנאים בזולתם על חיי הנוחות והרווחה שהם חיים. הקנאה זורעת בלב מחשבות רעות, המשתוקקות לכלות את אושר הזולת. היא עלולה אפילו להביא לידי רצח. דבר זה נכון במיוחד בתחום חיי הנישואין: "כי קנאה חמת גבר, ולא יחמול ביום נקם" (משליו: 34). קנאה גורמת לסבל בל-יתואר ולשנאה בעסקים ובכל תחומי החיים. אפילו אנשים העובדים בשירות אלהים, מטיפים ורועים אינם חפשיים מתחושת קנאה כשאלהים משתמש בזולתם יותר מאשר בהם. עליהם לעמוד תמיד על המשמר ולהתמלא באהבתו הטהורה של אלהים, שהוא צלה על לבבותינו באמצעות רוח הקודש (אל הרומיים ה': 5). אחרת התועלת שהם מביאים לאלהים ושירותם יפגמו עקב רוח הקנאה שבהם.

יחס רשלני לגבי ישועתנו ומצבה הרוחני של נפשנו מוביל למוות נצחי. עצלות רוחנית עוצרת את התפילה ומונעת מאיתנו חיפוש אחר הדברים העמוקים של אלהים, כמו גם קבלת מלוא הבטחותינו; היא מובילה לחורבן. בשעה שאלהים מדבר אליך ומציע לך לתת לו היום את ליבך, השטן מציע לך לדחות זאת למחרת או למועד נוח אחר, אשר, לרוע המזל, לא יגיע לעולם. אתה עלול למות ללא המשיח – מבלי שנושעת. אלהים אומר: "אם בקולו תשמעו, אל תקשו לבבכם כמריבה ביום מסה במדבר" (תהילים צ"ה: 8, 7, אל העברים ג': 8). כמה בני אדם מתו מוות רוחני עקב דחיית ישועתם למועד נוח אחר אשר לא הגיע לעולם? עתיד יום המחר אינו בידך.

קליפת הצב משמשת לעיתים קרובות את רופאי האליל בעסקי כישוף. כאן היא מסמלת את חטאי הפניה לכישוף, קריאת העתיד, קסמים או וודו, ושימת בטחוננו באלה, במקום באלהים חיים. באופן מיוחד נאמר לנו לקרוא בעיתות מבחן, מחלה, צרה או יגון בשם אלהים החי הנכון לעזור לנו, במקום לבטוח במזל טוב או רע, משום ש"מיהוה מצעדי גבר כונגו" (תהילים ל"ז: 23). "איש כי יחלה בכם, יקרא את זיקני הקהילה, ויתפללו בעדו, ויסוכוהו שמן בשם יהוה, ותפילת האמונה תושיע את החולה, ויהוה יקימנו, ואשר חטא יסלח לו. התוודו עוונותיכם איש לפני רעהו והתפללו איש בעד רעהו, למען תרפאו" (אגרת יעקב ה': 16 – 14).

אלהים ציווה את בני ישראל באמרו: "לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש, קוסם קסמים, מעונן* ומנחש ומכשף, וחובר חב, ושואל אוב וידעוני**, ודורש אל המתים, כי תועבת יהוה כל עושה אלה" (דברים י"ח: 12 – 10). "ומחוץ (לירושלים החדשה) הכלבים, והמכשפים, והזונים, והמרצחים, ועובדי האלילים, וכל אוהב שקר ועושהו" (התגלות כ"ב: 15).

"אל תפנו אל האובות ואל הידעונים. אל תבקשו לטמאה בהם. אני יהוה אלהיכם" (ויקרא י"ט: 31). "וכי יאמרו אליכם: דרשו אל האובות ואל הידעונים המצפצים והמהגים! הלוא עם אל אלהיו ידרשו! בעד החיים אל המתים? לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה, אשר אין לו שחר" (ישעיהו ח': 20, 19).

בשעה שהינך קורא בספרון זה, אלהים מדבר אליך וקורא לך לחזור בתשובה מחטאיך ולמסור לו את חייך. אך רוח הצב, השוכנת בליבך, מציעה לך בדרכים שונות לדחות את נטילת ההחלטה הזאת, ומנסה למלא את ליבך בפחד ויראה, במחשבות כגון: "מה תהיה תגובת משפחתי וידידי? ומה יאמרו אנשים אם אהפוך להיות משיחי אמיתי? מה יקרה אם לא אוכל עוד ללכת לדיסקוטקים, למסיבות של החברה, להתהולל עימם וליטול חלק בשעשועי העולם הזה?".

* מעונן – מכשף. מילון חדש, א. אבן-שושן.
** ידעוני – מנחש עתידות. מילון חדש, א. אבן-שושן.

אלהים שונא את הזלזלות. אנו אוכלים כדי לחיות, ולא כדי לאכול. ניתן להשביע רעב על ידי אכילת מזון מזין, אך התאווה תצעק תמיד: "תן, תן" התאווה לא תבוא על סיפוקה לעולם. לפי תורת משה יש לסקול עד מוות את הזולל והסובא (דברים כ"א – 18). "רועה זוללים יכלים אביו" (משלי כ"ה:7). זכרו את העשיר הזלל, שהיה עבד לתאוותיו, אשר מת ומצא את עצמו מתייסר בכאב ללא נשוא בגיהנום. אין כמעט צורך להזכיר את הרע שבשתיית משקאות חריפים. אלהים אומר לנו במפורש בדברו שהשיכור לא יירש את מלכותו. בירה ואלכוהול אינם מזון. אלה משקאות המשפיעים על המוח לרעה, והשותים מהם, מתמכרים להם ומתנהגים בסיכלות. אורח חייהם נעשה בלתי-יציב, בלתי-מוסרי והם אפילו מירדדרים עד לפשע ועבריינות, דבר שלא היה קורה, אלמלא נהגו לשתות לשכרה. "לך היין, הומה שיכר, וכל שוגה בו לא יחכם" (משלי כ': 1). כל מייצרי המשקאות החריפים ומוכריהם ימצאו אף הם אשמים לפני אלהים, משום שהוא אומר: "הוי גיבורים לשתות יין, ואנשי חיל למסוך שיכר" (ישעיהו ה': 22). "הוי משקה רעהו, מספח חמתך ואף שכר, למען הביט על מעוריהם" (חבקוק ב': 15). "הלא ידעתם כי הרשעים לא יירשו את מלכות האלהים. אל תתעו את נפשותיכם: לא הזוננים, לא עובדי אלילים, לא המנאפים, ולא הקדשים, ולא השוכבים את זכר, לא הגנבים ולא בוצעי בצע, לא הסובאים ולא המגדפים ולא הגזלנים, כל אלה לא יירשו את מלכות האלהים" (הראשונה לקורינתיים ו': 10 – 8). אין ניתן לטעות באשר לחטאי הטבע האנושי. להלן אחדים מהם: "גלויים הם פעלי הבשר אשר הם ניאוף, זנות, טומאה וזימה, עבודת אלילים וכישוף, איבות ומצות וקנאה ורוגז, מריבות, מחלוקות וכיתות, צרות-עין ושפיכות דמים ושיכרון וזוללות ודומיהן. כמו שאמרת כבר כי עושי אלה לא ינחלו מלכות האלהים" (גלטיים ה': 21 – 19). "ואל תשתכרו מיין המביא לידי פריצות, כי אם המלאו ברוח" (אפסיים ה' 18).

ישוע מציע את ההזמנה הבאה לכל הצמאים לדברים רוחניים: "איש כי יצמא, יבוא נא אלי וישתה" (יוחנן ז': 37). "הוי כל צמא לכו למים, ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכולו, ולכו שיברו בלא כסף, ובלא מחיר יין וחלב (רוחניים)" (ישעיהו נ"ה: 1). "ואשר ישתה מן המים אשר אנכי נותן לו לא יצמא לעולם, כי המים אשר אתן לו יהיו בקרבו למקור מים נובעים לחיי העולמים" (יוחנן ד': 14).

4. הצב – מסמל את העצלות, ההתמהמהות והרשלנות בציות, והכישוף. חטא המרי גרוע ממש כחטא הכישוף (שמואל א' ט"ו: 23). "תאוות עצל תמיטנו, כי מאנו ידיו לעשות. כל היום התאווה תאוה, וצדיק יתן ולא יחשך". (משלי כ"א: 25–26). יהושע היה מוכרח לומר לבני ישראל: "אל תעצלו ללכת לבוא לרשת את הארץ" (יהושע י"ח:9). הטבע האנושי עצל ואיטי בהשגת הדברים האלהיים. ישוע אמר: "התאמצו לבוא בפתח הצר" (לוקס י"ג: 24). "כל הדורש ימצא" (מתי ז': 8). "מלכות השמים נתפשה בחזקה והמתחזקים יחטפוה" (מתי י"א: 12).

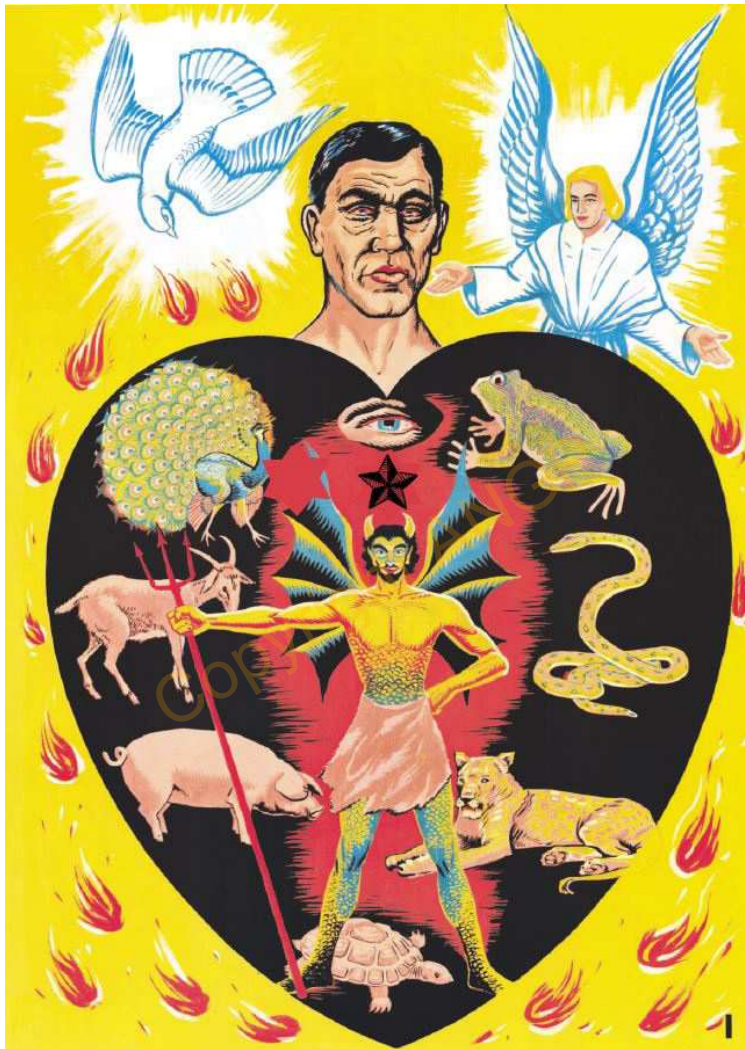
והחשיבות העצמית (משלי כ': 13): "לפני שבר, גאון ולפני כשלון גבה רוח" (משלי ט"ז: 18).

2. התייש – מסמל את תשוקות הבשר, הפריצות והגיאוף. החטאים המוזכרים כאן כה התרבו והוחמרו בימים מודרניים אך אחרונים אלה, עד שעלינו להודות באמיתות דבריו של ישוע אשר ניבא לפני כ-2000 שנה כי הימים האחרונים ידמו לימי סדום ועמורה. לא זו בלבד שדרך-חיים מסואבת זאת סחפה אחריה גברים ונשים וחדרה לבתי אנשים אדוקים בדתם ומוסדות-דת, לבתי ספר ולפנימיות, אלא ששחיתות זו חודרת גם ללא בושה ובערמומיות ללבבות בני האדם באמצעות בתי הקולנוע, התיאטרות, ספרות זולה, אמצעי הפירסומת ובדרכים רבות אחרות, עד שהדבר אותו אלהים מכנה "חטא", נחשב כמוסריות מודרנית. מלינוני צעירים מגבשים מושגים משלהם בנוגע לחיים האידיאליים – מושגים הנלקחים מהסרטים והרומנים – עד שמגיעים הם למצב של השפלה וצער. כוכבות וכוכבי-קולנוע בלתי-מוסריים, החיים חיי הוללות, נחשבים כגיבורי הדור הצעיר. הדיסקוטקים משמשים לעיתים קרובות כחממות לחטאי הפריצות. גיבורי התנ"ך המסמלים טוהר, כמו יוסף (בראשית ט"ט) ואחרים, אינם משמשים עוד דוגמא ומופת.

אפילו עובדי האלילים מתרבות זולו הקדומה, שגזרו עונש מוות על נואף או נואפת, יוכלו לאלף את דורנו המתימר לתרבותיות, ואף לעמוד ולהרשיע אותנו ביום המשפט. אלהים מורה לנו לא להשתעשע בחטאי הפריצות, אלא להמנע מהם. "נוסו מן הזנות. כל חטא אשר יעשה אותו האדם מחוץ לגופו הוא, והזונה חוטא בעצם גופו. או הלא ידעתם כי גופכם הוא היכל רוח הקודש השוכן בקרבכם, אשר קיבלתם מאת האלהים, וכי לא לעצמכם אתם?" (הראשונה לקורינתיים ו': 19, 18). "ואיש אשר ישחית את היכל אלהים, האלהים ישחית אותו, כי היכל אלהים קדוש ואתם הינכם קדושים" (הראשונה לקורינתיים ג': 17).

3. החזיר – מסמל את חטאי הסביאה והזלילה. זוהי חיה טמאה ומזוהמת הבולעת ברעבתנות כל דבר הנקרה בדרכה; נקי או מלוכלך. באופן דומה זולל הלב החוטא כל רעיון, ביטוי, תמונה, ספר וכו' המבטאים אי-מוסריות. הגוף, שנועד להיות משכן אלהים החי, נטמא על-ידי מזון מזיק והרגלים משחיתים כגון: שתיית משקאות חריפים, עישון, שימוש בסמים משכרים וטבילות ממכרות. הרגל עישון הסגריות או אפילו חשיש ואופיום סוחף גברים ונשים יותר מאי-פעם. אלהים בלבד מסוגל לשחרר את קורבנות ההתמכרות האומללים האלה.

הדתיים בארץ ובעולם לא יעזו לעשן בבתי הכנסת או בבתי התפילה שלהם, בראותם בכך פגיעה בדתם. אולם, הם אינם מהססים להכתים באמצעות צמח-בר רע זה את משכן אלהים; כלומר, את גופם. "הלא ידעתם כי היכל אלהים אתם, ורוח אלהים שוכן בקרבכם? ואיש אשר ישחית את היכל אלהים, האלהים ישחית אותו, כי היכל אלהים קדוש, ואתם הינכם קדושים" (ראשונה לקורינתיים ג': 16, 17).

1. לב התוטא

צלמוות להסתר שם פועלי און" (איוב ל"ד: 22, 21). וישוע "ידע מה בקרב האדם" (יוחנן ב': 25). ישוע מזמין אותך: "לכו אלי כל העמלים והטעונים ואני אניח לכם. קבלו עליכם את עולי ולמדו ממני, כי ענו ושפל רוח אנכי, ותמצאו מרגוע לנפשותיכם. כי עולי נעים הוא וקל משאיי" (מתי י"א: 30 – 28).

ביאור התמונות

התמונה הראשונה

תמונה זו מציגה את ליבו של האדם הגשמי המתואר בכתבי הקודש כחוטא הנשלט בידי רוע העולם הזה, תאוות הבשר, ותשוקות הטבע האנושי. זוהי תמונה נאמנה למצב הלב מנקודת מבטו של אלהים. העיניים האדומות והטרטוטות מסמלות את השיכרות המתוארת במשלי כ"ג: 34 – 29: "למי אוי, למי אבוי, למי מדונים, למי שיח, למי פצעים חינם, למי חכלילות עיניים? למאחרים על היין, הבאים לחקור ממסך. אל תרא יין כי יתאדם, כי יתן בכוס עינו, יתהלך במישרים, אחריתו כנחש ישך, וכצפעוני יפריש. עיניך יראו זרות, וליבך ידבר תהפוכות, והיית כשוכב בלב ים, וכשוכב בראש חיבל".

תחת הראש בתמונה אנורואים את לב האדם המשמש כמוקד וכבסיס להתפתחות חטאינו. בעלי החיים הנראים בתמונה מסמלים את חטאי הלב האנושי הרבים והשונים. אלהים אומר לנו דרך ירמיהו הנביא: "עקוב הלב מכל ואנוש הוא מי ידענו" (י"ז: 9).

ישוע אישר זאת באומרו: "כי מתוך הלב יוצאות המחשבות הרעות: נאוף, זונה, רצוח, וגנוב, ואהבת בצע, ורשעה, ורמיה, וזוללות, וצרות-עין, וגידוף, וזדון, וסללות. כל הרעות האלה מקרב האדם הן יוצאות ומטמאות אותו" (מרקוס ז': 23 – 21).

1. הטווס – בעוד יופיו של הטווס נערץ על הכל, כאן בלב האדם הוא מסמל את חטא הגאווה. השטן – לפנים "הילל בן שחר" או מלאך האור – איבד את מעמדו הרם עקב גאוותו והפך לאויב אלהים. (ישעיהו י"ד: 17 – 9, יחזקאל כ"ח: 17 – 12). הגאווה נובעת הישר מלב הגיהנום וניגלת בצורות רבות. אחדים מתגאים בעושרם, בהשכלתם, בלבושם האופנתי החושף ללא בושה את אברי גופם, בתכשיטים המקשטים אותם וכו', כמתואר בבהירות רבה בישעיהו ג': 34 – 16. אחרים מתגאים במוצאם, בתרבותם, בלאומיותם, במשחקי הספורט שלהם, ושוכחים כי אלהים "ללצים יליץ ולענווים יתן חן" (הראשונה לפטרוס ה': 5). אלהים שונא את הגאווה

לב האדם

היכל אלהים, או בית מלאכה לשטן

(ראשונה ליוחנן ג': 10 – 4)

בקראך בספר זה, אנא זכור שהינו כמראה, בה תוכל לראות את עצמך. בין אם אתה אתאיסט, מאמין באלהים, או משיחי הנסוג מאמונתו, בעזרת ספר זה תראה את עצמך כפי שאלהים רואה אותך. "כי האדם יראה לעיניים, ויהוה יראה ללבב" (שמואל ט"ז: 7).

השטן הוא אבי השקר. הוא שר החושך ושר העולם הזה, ומופיע מחופש כמלאך אור כדי להוביל גברים ונשים בדרך הרעה. כבימי קדם כן גם היום, רבים משיחי השקר ושליחי הכזב, ואין פלא בדבר, משום שגם השטן מתחפש למלאך אור (שניה לקורינתיים י"א: 14, 13). השטן, שר העולם הזה מחזיק בני אדם באפלה, כדי שלא יוכלו לראות שאלהים אוהב אותם או שישוע המשיח מת למען ישועתם (שניה לקורינתיים ד': 4). החוטאים ואלה שאינם מאמינים מתים הם באופן רוחני ועיוורים ביחס לאלהים. הם נשלטים על-ידי רוע העולם הזה (אפסיים ב': 2 – 1). אם לא יפקחו עיניהם לראות את מצבם האבוד, הם ימשיכו לצעוד לקראת כליה נצחית. אדם הטוען כי לא חטא מעולם מרמה את עצמו. לכן "לזאת נגלה בן האלהים, להפך את פעולות השטן". "לכן הכנעו לאלהים, התיצבו בפני השטן ויננס מפניכם. קרבו אל אלהים ויקרב אליכם" (אגרת יעקב ד': 7, 8).

בקראך בספר זה ובהביטך בתמונותיו, תוכל לראות את לבבך. הנח לאור אלהים להראות לך את מצב לבבך. הודה בחטאיך ואל תכחיש את מציאותם, משום שדבר אלהים אומר לנו: "אם נאמר כי אין בנו חטא, הננו מתעים את נפשותינו והאמת אין בנו. אך אם נתוודה את חטאותינו, נאמן הוא וצדיק לסלוח לנו את חטאותינו ולטהרנו מכל עוון" (האגרת הראשונה ליוחנן א': 9, 8) "ודם ישוע המשיח בנו יטהרנו מכל חטא" (7).

אתה נשלט או על-ידי אלהים, או על-ידי השטן. אתה או עבד לחטא או משרת אלהים. אם החטא שולט בחיך, אל תכחיש זאת, אלא קרא אל אלהים שישחרך על-ידי ישוע המשיח, שבא לעולם הזה כדי להושיע חוטאים ולשבור את כוח השטן והחטא מעלינו. הוא מושיענו. אתה עומד בנוכחות אלהים קדוש שכל הסודות, המחשבות הצפונות והמעשים הנסתרים גלויים לפניו. לא תוכל להסתיר את עצמך ואת מעשיך מפני אלהים, משום ש"הנוטע אוזן – הלא ישמע? אם יוצר עין – הלא יביט? (תהילים צ"ד: 9). "כי עיניו על דרכי איש, וכל צעדיו יראה, אין חשך ואין

לב האדם

או

המראה הרוחנית של הלב

Copyright ANGP

ספר זה ידריךך להתנסות באמת רוחנית עמוקה ולהבנת משמעות הבטחת אלהים
לאנושות כפי שניבא הנביא יחזקאל: "ונתתי לכם לב חדש, ורוח חדשה אתן
בקרבכם... והייתם לי לעם, ואנכי אהיה לכם לאלהים" (יחזקאל ל"ו: 26, 28).

A SPECIAL WORD FROM ANGP
UN MONDE SPÉCIAL DE L'ANGP
UMA PALAVRA ESPECIAL DA ANGP

This booklet "The Heart of Man" is available in over 538 languages and dialects spoken throughout the world (Africa, Asia, The Far East, South America, Europe, etc.) Our Heart Book is now also available on cell phones, tablets, etc from www.angp-hb.co.za or as an APP "Heart of Man" on Android phones.

Le livre du "Coeur de l'homme" peut être obtenu en plus de 538 langues et dialectes parlés dans le monde entier, à savoir: Afrique, Amérique, Asie, Extrême Orient, Europe. Notre Livre du Coeur est maintenant aussi disponible sur votre Téléphone cellulaire, tablettes, etc. de www.angp-hb.co.za ou comme une Application "Heart of Man" sur téléphones Android.

Este livro "O Coração do Homem" é obtido em mais de 538 línguas e dialetos falados em todo o mundo, a saber: (África, Ásia, América do Sul, Extremo Oriente, Europa, etc.). O nosso Livro O Coração do Homem também está agora disponível em telefone celular, tablets, etc. de www.angp-hb.co.za ou como um aplicativo "Heart of Man" nos telefones celulares Android.

The 10 heart pictures contained in this booklet are also available in the form of large coloured picture charts (86 x 61cm) bound together in a set of 10 pictures. These "Heart Charts" can be obtained with European or African features and are particularly suitable to be used in conjunction with the Heart Book for class-teaching, open air evangelization etc. Kindly contact us to ascertain the latest subsidized price of this chart.

Les 10 images du coeur qui figurent dans ce livre peuvent être obtenues en tableaux de couleur, format 86 x 61 cm, avec des physionomies européennes ou africaines. Ils peuvent être utilisés en même temps que le livre du coeur pour des classes bibliques, a

l'ecole du dimanche ou lors de reunions de plein air. Soyez aimable de nous contacter pour assurer les derniers prix en cours du tableau.

As 10 imagens do coracao, contidas neste livro podem ser obtidas num conjunto de 10 imagens em colorido no tamanho de (86 x 61 cm). Estes "Cartazes do Coracao podem ser obtidos com caracterfsticas Europeias e Africanas e podem ser usados em conjuncao com o mesmo livro em classes de ensino biblico, evangelizacao ou ao ar livre. Agradecemos que nos contacta- se para confirmacao do ultimo preco dos cartazes.

Kindly write to us if you are able to assist us with further translations of our free Gospel literature, informing us of the language into which you could translate this Gospel literature. Your assistance would be appreciated.

If you have found salvation in Christ, or have been otherwise blessed through our Gospel literature, please let us know. We would like to thank God with you, and remember you further in our prayers.

Nous vous invitons a nous contacter pour faire des arrangements concernant de nouvelles traductions de notre litterature, nous informant de la langue dans laquelle vous pouvez traduire cette litterature evangelique. Votre aide sera beaucoup appreciee.

Si vous avez trouve le salut en Christ ou si vous avez ete beni par notre litterature, nous vous prions de nous le faire savoir. Nous aimerions remercier Dieu avec vous et prier pour vous.

Nos vos convidamos a nos contactar, afim de fazer qualquer arranjo concernente a novas traducoes de nossa literatura em outras lnguas. Vossa assistencia sera muito apreciavel.

Se tem encontrado a salvacao em Cristo, ou se tem sido abençoado por intermedio da nossa literatura evangelica, faca o favor de nos

informar. Pois nos gostaríamos de agradecer a Deus juntamente convosco, e lembra-lo sempre em nossas oracoes.

For free Gospel literature, books and tracts in over 538 languages, write to:

Pour obtenir gratuitement de la litterature evangelique, des livres et des traites en plus de 538 langues, ecrivez a:

Para obter gratuitamente a literatura evangelica, livros e folhetos em mais de 538 lnguas diferentes escreva para:

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191

PRETORIA

0001

R.S.A.

info@angp.co.za

A Gospel Literature Mission financed by donations

Une Mission de litterature evangelique finnee de dons

Missao de literatura Evangelica financiada por donativos

(Reg. No. 1961/001798/08)